

عفو بین الملل اطلاعیه مطبوعاتی

AI Index: POL 10/009/2007 (Public)
News Service No: 095

Embargo Date: 23 May 2007 10:00 GMT

گزارش 2007: سیاست ترس، ایجاد کننده دنیایی قطبی شده و خطرناک

(لندن) عفو بین الملل امروز با عرضه گزارش سالانه خود در ارزیابی وضع حقوق بشر در سال 2007 در سطح جهان اظهار داشت: حکومت‌های مقتدر و گروه‌های مسلح عامدانه ترس ایجاد می‌کنند تا حقوق بشر را تضعیف کنند و دنیایی قطبی‌شده و خطرناک ایجاد کنند.

آیرین خان، دبیر کل عفو بین الملل اظهار داشت: «حکومت‌ها از طریق سیاست‌های کوتاه‌بینانه، رعب‌انگیز و تفرقه‌انداز، حکومت قانون و حقوق بشر را تضعیف می‌کنند، نژادگرایی و احساسات ضد خارجی را تغذیه می‌دهند، در جوامع تفرقه ایجاد می‌کنند، نابرابری‌ها را تشدید می‌نمایند و بذر درگیری‌ها و خشونت بیشتر را می‌پراکنند.»

«سیاست ترس به يك چنبره نزولی بد رفتاری حقوق بشری که در آن هیچ حقی مقدس نیست و هیچ فردی در امان نمی‌ماند، کمک می‌رساند.»

«جنگ با تروریسم» و جنگ در عراق، با فهرست بلند بد رفتاری‌های حقوق بشری آن‌ها، تفرقه‌های عمیقی ایجاد کرده است که روابط بین الملل را تحت الشعاع قرار داده و کار حل و فصل درگیری‌ها و محافظت غیر نظامیان را مشکل تر کرده است.»

جامعه جهانی که زخم تفرقه و بی‌اعتمادی را به خود دیده است، غالباً در برابر بحران‌های حقوق بشری در 2006، چه در درگیری‌های فراموش شده‌ای مانند چین، کلمبیا و سری‌لانکا یا موارد برجسته آن مانند خاورمیانه، ناتوان بوده یا ضعف در عزم نشان داده است.

سازمان ملل برای اعلام آتش‌بس در لبنان که در آن تقریباً 1200 غیر نظامی جان خود را از دست دادند، هفته‌ها وقت گذراند. جامعه جهانی برای حل و فصل مصیبت حقوق بشری ناشی از محدودیت شدید رفت و آمد فلسطینیان در اراضی اشغالی، حملات بی‌ملاحظه ارتش اسرائیل، و جنگ داخلی بین گروه‌های فلسطینی، تمایل چندانی از خود نشان نداد.

خانم خان گفت: «دارفور زخمی خونبار در وجدان جهانی است. شورای امنیت سازمان ملل به دلیل بی‌اعتمادی و رفتار دوگانه قوی‌ترین اعضای آن تضعیف شده است. حکومت سودان سازمان ملل را دور می‌زند. در همین احوال، 200 هزار نفر در گذشته‌اند، بیش از ده برابر آن آواره شده‌اند، و حملات شبه نظامیان اکنون به چاد و جمهوری آفریقای مرکزی گسترش یافته است.»

گروه‌های مسلح با استفاده از يك قوس بی‌ثباتی، که از مرزهای پاکستان تا شاخ آفریقا امتداد دارد، توان خود را به کار گرفته‌اند و به پایمال کردن گسترده نقض حقوق بشر و قوانین انسانی بین المللی پرداخته‌اند.

خانم خان اضافه کرد: «اگر حکومت‌ها به نابسامانی‌هایی که این گروه‌ها از آن تغذیه می‌کنند رسیدگی نکنند، اگر آن‌ها رهبری مؤثری در بازخواست از این گروه‌ها برای پاسخ‌گویی به بد رفتاری‌هایشان نشان ندهند، و اگر این حکومت‌ها خود را پاسخگو ندانند، وضع بالینی حقوق بشر بسیار وخیم خواهد بود.»

در افغانستان، جامعه جهانی و حکومت افغانستان فرصت ایجاد حکومتی کارآ مبتنی بر حقوق بشر و حاکمیت قانون را از دست دادند، و مردم را در ناامنی مزمن، فساد، و طالبان مجدداً سربلند کرده، واگذارند. در

عراق، نیروهای امنیتی به جای کنترل خشونت‌های فرقه‌ای به آن دامن زدند، نظام قضایی ناتوانی اسفناکی از خود نشان داد، و بدترین رفتارهای رژیم صدام - شکنجه، محاکمات ناعادلانه، مجازات اعدام و تجاوز بدون مجازات - همچنان صورت می‌گیرد..

خانم خان گفت: «در بسیاری از کشورها، يك دستورالعمل سیاسی مبتنی بر ترس، تبعیض را تشدید کرده، شکاف بین داراها و ندارها و بین خودی‌ها و غیر خودی‌ها را عمیق‌تر نموده، و مردمانی را که بیش از همه به حاشیه رانده شده‌اند بدون محافظت رها کرده است.»

فقط در آفریقا صدها هزار نفر بدون رعایت قانون، پرداخت خسارت یا مسکن دیگر - و غالباً به نام پیشرفت و توسعه اقتصادی - به اجبار از خانه‌هایشان بیرون ریخته شده‌اند.

در اروپای غربی، سیاستمداران برای توجیه مقررات علیه پناهجویان و پناهندگان، ترس مربوط به مهاجرت کنترل نشده را به کار گرفتند، و کارگران مهاجر در کشورهای مختلف جهان، از کره جنوبی گرفته تا جمهوری دومینیک، بدون محافظت در معرض استثمار قرار دارند.

در کشورهای غربی، جدایی بین مسلمانان و نامسلمانان، با تغذیه از سیاست‌های ضد تروریستی تبعیض‌آمیز، عمیق‌تر شد. اتفاقات اسلام‌ستیزی و ضد یهودی، عدم تحمل و حمله به اقلیت‌های مذهبی در سطح جهان افزایش یافت.

در همین حال، در روسیه جنایات با انگیزه تنفر گسترده بود، و منزوی کردن و به حاشیه راندن جامعه روما ها از دوبلین تا باتیسلاوا شیوع داشت، چیزهایی که از قصور فاحش رهبری در مبارزه با نژادگرایی و احساسات ضد خارجی حکایت می‌کرد.

خانم خان اظهار داشت: «افزایش قطب‌گرایی و تشدید نگرانی در باره امنیت ملی فضای تحمل و مخالفت را کاهش داده است. در سراسر جهان از ایران گرفته تا زیمبابوه، بسیاری از صداهاى مستقل در باره حقوق بشر در سال 2006 به خاموشی کشانده شدند.»

آزادی بیان به گونه‌های مختلف، از تعقیب نویسندگان و مدافعان حقوق بشر در ترکیه گرفته، تا کشتن فعالان سیاسی در فیلیپین، تا آزار، زیر نظر گرفتن و غالباً زندانی کردن مدافعان حقوق بشر در چین، تا قتل روزنامه‌نگار آنا پولیتکوسکایا و قوانین جدید کنترل سازمان‌های غیر قانونی در روسیه، سرکوب می‌شد. اینترنت جنبه جدید مبارزه برای ابراز مخالفت بود، فعالانی دستگیر شدند و برخی از شرکت‌ها برای محدود کردن دسترسی به اطلاعات اینترنتی، در کشورهایی مانند چین، ایران، سوریه، ویتنام و بلاروس، با حکومت‌ها هم‌دستی کردند.

در زیر نقاب مبارزه با تروریسم، سرکوب‌های سنتی در کشورهایمانند مصر حیات تازه‌ای پیدا کرد، و قوانین ضد تروریستی با تعاریف باز در بریتانیا تهدیدی بالقوه برای آزادی بیان در بر داشت.

پنج سال پس از 11 سپتامبر، شواهد جدیدی در سال 2006 به دست آمد که نشان می‌داد چگونه ایالات متحده در «جنگ با تروریسم» خود، جهان را يك صحنه نبرد عظیم تلقی کرده و به آدم‌ربایی، دستگیری، بازداشت خودسرانه، شکنجه و انتقال مظنونان از يك زندان مخفی به دیگری در پهنه جهان، که ایالات متحده از آن تحت عنوان «بازگردانی فوق‌العاده» یاد کرده، با مصونیت از پاسخ‌گویی، دست زده است.

خانم خان گفت: «هیچ چیز بهتر از "جنگ با تروریسم" آمریکا و برنامه "بازگردانی فوق‌العاده" اش، که کشورهای دور دست از ایتالیا و پاکستان گرفته تا آلمان و کنیا را در خود درگیر کرده است، نمی‌تواند گلوبالیزاسیون نقض حقوق بشر را تصویر کند.»

«سیاست‌های ناپخته ضد تروریستی کمکی به کاهش خشونت یا تأمین عدالت برای قربانیان تروریسم نکرده، ولی در سطح جهانی به حقوق بشر و حکومت قانون صدمه بزرگی زده است.»

عفو بین‌الملل از حکومت‌ها می‌خواهد که سیاست ترس را به کنار بگذارند و در نهادهای حقوق بشری و حکومت قانون در سطوح ملی و بین‌المللی سرمایه‌گذاری کنند.

خانم خان در پایان گفت: «نشانه‌هایی از امید به چشم می‌خورد. در مورد شفافیت و پاسخگویی در برابر بازگردانی، حرکتی از سوی نهادهای اروپایی آغاز شد. به شکرانه فشارهای جامعه مدنی، سازمان ملل موافقت کرد که در مورد کنترل سلاح‌های سبک قراردادی تنظیم کند. در طیفی از کشورها، رهبران و قانون‌گذاران جدیدی که به قدرت رسیده‌اند فرصت این را یافته‌اند که رهبری ناموفقی را که در سال‌های اخیر صحنه حقوق بشر را بیمار زده کرده جبران کنند. کنگره جدید در آمریکا می‌تواند رهبری این گرایش را به دست گیرد و احترام به حقوق بشر را در داخل کشور و خارج آن تجدید کند.»

«همان‌طور که گرم شدن جهانی به اقدامی جهانی مبتنی بر همکاری بین‌المللی نیاز دارد، تحلیل رفتن حقوق بشر نیز فقط از طریق یک همبستگی جهانی و احترام به قوانین بین‌المللی قابل حل است.»

پایان

سند عمومی

برای اطلاع بیشتر لطفاً با دفتر مطبوعاتی عفو بین‌الملل در لندن، بریتانیا، تلفن 44 20 7413 5566 + تماس بگیرید

Amnesty International, 1 Easton St., London WC1X 0DW. web: <http://www.amnesty.org>

برای آخرین خبرهای حقوق بشری به <http://news.amnesty.org> مراجعه کنید.

